

[Hans Nielsen.]

gælder for det udenrigspolitiske Nævns Medlemmer. Denne Bestemmelse har imidlertid mødt en saadan Modstand, at Ministeren har maattet frafalde den. Denne Modstand har dog ikke sin Aarsag, maa jeg sige, deri, at Medlemmerne ønsker Frihed til at fortælle Offentligheden alt, hvad der bliver dem betroet i Valutaudvalget, men man har hævdet Ønskeligheden af, at Medlemmerne af Rigsdagens Valutaudvalg kan raadføre sig med deres Meningsfæller i Rigsdagsgrupperne, om man finder dette fornødent. Loven bliver altsaa, hvad dette Spørgsmaal angaar, som hidtil, og det er jo ogsaa gaaget ganske godt, uden at store og vigtige Hemmeligheder er blevet røbet til Skade for Landet.

Vedrørende Lovforslagets Formaal afviger det, saaledes som det nu er foreslaaet formuleret gennem Ændringsforslag Nr. 3, ikke væsentligt fra den gældende Lovs. For at imødekomme Venstre har man slettet Glosen „valutamæssige“ Formaal, saaledes at der i Begyndelsen af Ændringsforslaget kun tales om „handelspolitiske Formaal“, men derefter skitseres nærmere Formaalene, der er som hidtil, og saa tilføjes der:

„samt for at opretholde Landets Betalingsvevne med Hensyn til de importerede Varer“.

Desværre er denne Imødekommenhed som adskillige andre gjort til ringe Nytte; selv i den anførte Form har Venstre ikke accepteret Forslaget. For Venstre er aabenbart Ordet „valutamæssig“ at betragte som noget i Retning af Djævelskab, man tør ikke nærme sig dette Ord af Frygt for at støde de Kræfter, der idelig arbejder med det Formaal at styrte Kronen i Afgrunden. Dette er Sandheden om Venstres Forhold til denne Bestemmelse.

I samme Paragraf indeholder Ministerens Forslag en Bestemmelse, der bemyndiger Ministeren til at afkræve Erhvervene Oplysninger til Bedømmelse af Priserne paa de Varer, der hører under Importreguleringen. Denne Bestemmelse har mødt saa voldsom Modstand, at Ministeren og Regeeringsflertallet har maattet frafalde den, hvilket jeg maa beklage. I Ministerens Forslag som i den gældende Lov findes en Bestemmelse, gaaende ud paa, at der ikke ved Importens Begrænsning maa skabes Mulighed for kunstig Varefordyrelse. Dette lyder meget smukt, men hvorledes skal Ministeren i det hele kunne afgøre, om der finder denne ubegrundede Prisstigning Sted, naar han ikke kan afkræve de respektive Virksom-

heder nærmere Oplysning om Aarsagerne til Prisstigningen? Jeg beklager særlig for Industriens Vedkommende, at Oppositionen ikke har været at faa i Tale paa dette Omraade. Det er min Opfattelse, at en Række af vore Industrier arbejder fortræffeligt, og at de producerer Varerne til saa billige Priser, at de kan taale en Undersøgelse. Naar disse Virksomheder i Øjeblikket tjener Penge, skyldes det andre Grunde, ikke mindst den ublu Fortjeneste, at de nu gaar for fuld Kraft eller omtrent fuld Kraft og fuldt ud kan udnytte deres Maskiner og alt deres Materiel. Naar man nu fratager Ministeren Bemyndigelsen til at indhente Oplysninger, opnaar man ikke andet derved, end at Befolkningens Vrede over høje Priser i alt væsentligt vender sig mod Industrien og Skorstensbaronerne, som man siger, medens de Varefordyrere, som findes inden for Omsetningens Verden, faar Lov til at føre den fredelige og idylliske Tilværelse, de hidtil har ført.

Administrationen af de regulerende Foranstaltninger ledes i Fremtiden uforandret under Handelsministerens og Nationalbankens Valutakontor, men for at sikre alle Erhverv bedst muligt mod Fejltagelse og for i det hele taget at gennemføre de nødvendige Foranstaltninger paa bedste Maade for de respektive Erhverv og til Gavn for hele Landets Økonomi foreslaas adskillige Ændringer og Nybestemmelser. Rigsdagens 8 Mands Valutaudvalg fortsætter som hidtil og har sammen med Ministeren den afgørende Myndighed. Dernæst oprettes der et nyt Valutaraad paa 7 Medlemmer, hvis Opgave er at medvirke ved Tilrettelæggelse af Importens Regulering for den kommende Periode. Dette Udvalg skal bestaa af en Repræsentant for den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, en for Industriraadet, en for Landbrugsraadet og en for De samvirkende Fagforbund og 3 Repræsentanter for Landbrugsministeriet, Handelsministeriet og Udenrigsministeriet. Dette Raad tæller altsaa 7 Medlemmer, hvoraf de 4 er Erhvervsrepræsentanter og de 3 ministerielle Repræsentanter, og det faar den meget vigtige Opgave sammen med Nationalbankens Valutakontor at udarbejde selve Grundlaget for den Ordning, der skal gælde, og den Linie, der skal følges ved Valutatildelingen. Naar dette Raad har udarbejdet sine Forslag, sendes disse til Valutanævnet og derefter til Rigsdagens 8 Mands Valutaudvalg.

Valutanævnet, der hidtil har bestaaet af 15 Medlemmer, forøges til 18, plus Formanden; det er Arbejdsgiverforeningen,